

deljek predpoldne izven cerkve je govoril predsednik Prosvetne zveze dr. Jos. Hohnjec. Pozdravne besede je tudi spregovoril g. Janez Kalan, ki se je vrnil iz Nemčije. Predsednik dr. Hohnjec je dal izraza resnični in iskreni vdanosti članov Prosvetne zveze in prijateljev krščanske prosvete do Nj. Velič. kralja ter je predložil z velikim odobravanjem sprejeto brzojavko:

Njegovemu Veličanstvu
kralju Aleksandru
v Beogradu.

Prosvetna zveza v Mariboru se na svoji letni skupščini na Brezjah 4. avgusta spominja Vašega Veličanstva kot najvišjega pokrovitelja blagonosne ljudske prosvete. Dovoljujemo si sporočiti izraz iskrene vdanosti in globoke zahvale za izkazano visoko zaupanje, ki se manifestira v protektoratu nad Prosvetno zvezo, ki ga je po Vašem blagohotnem dovoljenju prevzel Njegovo Visočanstvo kraljevič Andrej. Obenem izjavljamo, da bomo po intencijah Vašega Veličanstva širili med ljudstvom, osobito med mladino pravo prosveto in izobrazbo na solidnem krščanskem in narodnem temelju v prospetu in napredek naše skupne jugoslovanske države.

Dr. Josip Hohnjec,
predsednik.

Med nameni, ki so jih romarji poneli s seboj Materi božji na Brezje, je tudi bila zahvalna in prosična molitev za prevzvišenega g. lavantinskega škofa-jubilanta. Z zborovanja je bila g. knezoškofu poslana ta-le pozdravna brzojavka:

Njegovi prevzvišenosti
škofu dr. Karlinu
v Mariboru.

Vaši škofljani na Brezjah zbrani kot zastopniki vseh okrajev in krajev lepe lavantinske škofije Vam iskreno čestitamo k dovršenemu petdesetletnemu duhovniškemu jubileju. Z zahvalo Bogu smo v veličastni cerkvi Matere božje združili molitve, naj Vas Bog še mnogo let ohrani v zdravju ter obilno blagoslovi vaše očetovsko nadpastirsko delo.

Dr. Josip Hohnjec,
predsednik Prosvetne zveze.

★



St. Peter pri Mariboru. Pogreb rajnega Ljudevita Fluher je pokazal priljubljenost in spoštovanje, ki jo je užival pokojnik. Mnogi Sempeterčani ter prijatelji in znanci od blizu in daleč je spremljala rajnega k večnemu počitku. Pogreba se je udeležil celokupni občinski odbor, zastopniki okrajnega cestnega odbora, sreskega kmetijskega odbora, učiteljsko in šolske sestre. Naj boljši mož počiva v miru. — Isti dan je bil pokopan v Mariboru tukajšnji rojak Janez Krajnc, kletar pri tvrcki Pugel v Mariboru. Pred štiri najstimi dnevi ga je zadela kap, ki ji je po težkih mukah podlegel. — Dne 16. julija je pri č. šolskih sestrah v Mariboru prešla obleko reda sv. Frančiška in redovno ime Ornik Marija, sedaj sestra Torzila, hčerka ugledne Ornikove družine iz Nebove. — Pretečeni četrtek je z vso naglico pridrljal v St. Petru nek mariborski novinar — telefona še nimamo — hoteč dobiti pri orožništvu in občini natančnejši pojasnili o stvari, o kateri pa Sempeterčanom ni bilo nič znanega. Časnikar je vedel povedati, da je nekje pri St. Petru krava požrla majhnega otroka, kar pa seve ni bilo res. Naj drugod išče krave, ki žerejo otroke!

Hoče. Minuli ponedeljek sta se poročila gđc. Ljudmila Kotz iz Razvanja in g. Slavko Lebe iz znane vrle narodne rodbine Lebejeve iz Reke. Razvanjsko gasilno društvo je priredilo novemu paru prisrčen sprejem ter so izrazili veliko veselje nad prihodom novega soobčana. Zelimo ženinu, ki je bil pošteno član hočkega pevskega zbora in njegovi blagi nevesti na novem domu, kjer prevzame trgovino in gostilno, mnogo sreče in vsestranskega blagoslova. Na pobudo starešine g. P. Trinka so svatje darovali za podporo ubogim dijakom 354 Din. Najsrčnejša zahvala, Bog povrni stokrat!

Silvica pri Mariboru. V Rančah je dne 10. julija preminula gospa Marija Bedenik v starosti 61 let. Bila je prijazna in dareljiva ljudem. Zato so se tudi ljudje izkazali dobri mamici hvaležni: prišlo jih je mnogo molit in kropit od blizu in daleč. Kako je bila rajna priljubljena, je pričal njen pogreb. Niso šli za krsto samo sorodniki in sosede, ampak tudi drugih je bilo lepo število. Vsem, ki so se udeležili pogreba in da-

rovali venca, lepa hvala. Mamici bodi dobri Bog plačnik in na svidenje nad zvezdami!

St. Ilj v Slov. goricah. Pred nekaj meseci se je ustanovilo v St. Ilju človekoljubno Prostovoljno gasilno društvo. V kratkem času obstoja si je nabavilo uniformo in sekirice, kar je zasluga marljivih članov. Društvo je tudi že nastopilo prvič na Telovo pri procesiji. Ker je pa naša srčna želja, da bi si čimprej oskrbeli tudi prepotrebno brigalno, zato priredi v nedeljo, dne 10. avgusta tega leta svojo prvo letno veselico, katere se udeležijo gasilci gasilske župe mariborski levi breg. — Vse se bo vršilo na prostem pri g. Baumanu pri kolodvoru. Na sporedu je nastop s prostimi vajami gasilnega društva Sv. Lenart, ki je nastopilo tudi v Ljubljani, potem velik in bogat srečolov itd. Vsega ne smemo povedati! — Začetek takoj po prihodu vlaka in konec po polnoči. Vstopnina 5 Din. Za vse bo prav dobro preskrbljeno. Pristna vinska kapljica in kuhinja zelo poceni! Vsak ljubitelj narave in prijatelj gasilcev naj pohiti ta dan ven na mejo, ker s tem pomaga dobri stvari.

Sv. Jurij v Slov. goricah. Zopet se je zbrala velika množica ljudstva dne 22. min. meseca na našem pokopališču. Položili smo k večnemu počitku vrlega krščanskega moža, dolgoletnega župana g. Ivana Zelenko iz Žitnice. Njegov sprevod je pričal, kako priljubljen je bil rajni med svojimi občani. Poslovilne besede, ki mu jih je govoril domači g. župnik, so pokazale vsem navzočim dovolj jasno sliko njegovega življenja in delovanja. Kot župan je storil mnogo dobrega in koristnega za občino. Bil je dober in razumen gospodar, dober mož svoji ženi in dober oče svojim otrokom. Neozdravljiva bolezen ga je zalezovala že dalje časa in končno ji je podlegel. Domači pevski zbor mu je zapel pod spretnim vodstvom g. Voglarja žalostinke na domu žalosti in ob odprtem grobu. Po pogrebu rajnega so je nabralo 280 Din za novo hogoslovje v Mariboru. Slava njegovemu spominu in pokoj njegovi duši! Vdovi in otrokom izrekamo naše iskreno sožalje!

Sv. Trojica v Slov. goricah. Položili smo pretekli teden k večnemu počitku Janeza Koder, posestnika v Porčiču in velikega dobrotnika cerkve in samostana. Tožil je sicer že od trojiške nedelje o hudih bolečinah v prsih in pljučih, vendar je še vsako delo lahko opravljal. Prejšnji teden v torek pa se mu je naenkrat močno poslabšalo, ko se mu je iz pljuč vtila kri. Vendar je bil lepo z Bogom spravljen in je kmalu izdihnil svojo blago in usmiljeno dušo. Pred kratkim je

Ste naročeni na list

NEDELJA

?

Izhaja vsak teden.

Prinaša vsakokratni nedeljski evangelij in razlago ter druge podučne verske članke, razen tega pa resničen dogodljaj iz misijonov »Mladostni navihane« postane redovnik in mične zgodbe za deco.

Stane mesečno samo 2 Din, celoletno 24 Din. Še danes si naročite NEDELJO po dopisnici na spodnji naslov:

Uprava NEDELJE,
Maribor, Slomškov
trg 20.

grof Thurn ter bliskoma odjezdi, pustivši drugo konja na mestu.

Vse to se je zgodilo tako naglo, da se pisar Koder niti prav ni zavedel. Še le ko je zagledal hlapca Konrada v mlaki krvi v zadnjih zdihljajih, na drugi strani pa svojo hčer Moniko, je spoznal, kakšno hudodelstvo je učinil grof Thurn.

Pisar Koder je pokleknil ves trepetajoč ob svoji hčeri, ji dvignil glavo ter stresel truplo, da bi jo obudil k življenju.

Monika pa se ni ganila, v strahu jo je dvignil, zanesel skozi vrt v hišo ter jo rahlo položil na postelj. Poklical je hlapca Valentina in mu naročil, da takoj hiti po mestnega zdravnika dr. Benedikta pl. Griendl. Sam pa se je medtem s pomočjo napol gluhe dekle Špele trudil, da spravi svojo hčer zopet k zavesti.

V kratkem je prispel zdravnik, kateri se je dolgo trudil okoli Monike, dokler je naposled odprla oči. Gledala je kakor izgubljena okoli sebe, na obrazu se ji je bral prestani strah. Oči so gledale nemirno.

»Beži, beži — pusti me,« je zakričala ter začela kriliti z rokami, da so jo morali s silo držati.

Zdravnik se je trudil na vse načine, da jo pomiri, kar se mu je čez nekaj časa tudi posre-

čilo. Za trenutek je zaspala. Naenkrat pa je skočila kvišku ter gledala zbegana okoli sebe. Njen pogled je dobil izraz najhujše bojazni, pri tem je držala roke od sebe, kakor bi se hotela ubraniti sovražnega napada.

»Proč, proč, ti črna pošast, kam me vlečeš, oče pomagajte.«

»Saj sem tukaj, tvoj oče, Monika, pomiri se! V varnih rokah si, nikdo ti ne stori nič žalega,« tolaži obupani oče svojo hčer ter ji gladi blede lice in roke, ki so bile mrzle kakor led.

Bliskoma se je raznesla strašna novica po mestu. Truplo zabodenega hlapca Konrada so dvignili ter ga zanesli v mrtvašnico. Zastržili so vsa mestna vrata. Ta odredba pa je bila zaman.

Grof Thurn je porabil občno zmedo v to, da je zdirjal na konju grofa Tatenbaha dalje proti jugu, preklinjajoč hlapca Konrada, ki mu je izvršitev njegovega naklepa preprečil. Imel je vse pripravljeno, da odvede Moniko na kak Tatenbahov grad, ko se pa poleže prvi nemir, jo spravi na Primorsko v kak samotni grad, kjer jo obdrži tako dolgo, dokler se ne vda njegovi volji.

Konrad pa ga je izdal, vsi lepi načrti so bili prekržani. Da ga je zato ubil, se niti dosti zme-

umrl tudi Matija Čeh, posestnik v Zgornji Senarski. Bil je dober človek, pa tudi dovopen in šaljiv; zato so ga vsi, ki so ga poznali, tudi radi imeli. Ne dolgo po Čehovi smrti se je mrtvaški zvon zopet oglašil in faranom naznanjal, da je umrla v Zgornjem Porčiču dobra Poličeva gospodinja. Sunila jo je namreč krava z rogom v nogo ter ji prizadela nevarno rano, ki se je vnela ter dobri Poličevi materi povzročila prezgodnjo smrt. Velikosten pogreb je pokazal, kako je bila pokojna spoštovana. Naj počivajo vsi trije farani v božjem miru; njihove preostale sorodnike pa naj ob teh bridkih izgubah tolaži predobri Bog! — Na Anino nedeljo smo imeli v cerkvi za vso faro velepomembno slovesnost. Bil je ta dan slovesen sprejem nad sto naših tlen in mater v Marijino družbo za žene in matere, ki je bila ustanovljena lansko leto. Vendar pa smo pri sprejemu pogrešali še mnogo žen in mater, zlasti mlajših, ki imajo pravkar, oziroma bodo imele v kratkem opraviti s težko materinsko dolžnostjo, ki je — dobra vzgoja otrok. Tudi vse te so prav lepo vabljeni, da polagoma pristopijo pod varstvo Zalostne Matere božje in sv. Ane, ki sta patroni ženske Marijine družbe. Prvi korak je storjen in upanje imamo, da bodo razni neosnovani pomisleki in malenkostni ugovori proti tej cerkveni družbi skopneli, in da bo ta nova družba v večjo čast božjo in duhovno korist cel fari.

Sv. Anton v Slov. goricah. Zopet pride tisti čas, da gremo na Sladko goro. V ponedeljek, dne 11. avgusta bo v župni cerkvi sv. Antona ob 9. uri sveta maša za vse žive in pokojne romarje. Po sveti maši odhoda procesije na prelepa Marijino svetišče: Ptujsko goro, Sladko goro in Smarje. Gremo, da si izprosimo dušnih in telesnih dobrot.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Bilo je neko nedeljo, še ne pred davnim časom, v tukajšnji cerkvi med sveto mašo. V cerkev pridejo nekatere gospodične in se postavijo bolj v zakotni prostor. Vzamejo vsaka svojo torbico, iz iste potegnejo (človek bi mislil, gotovo mašno knjižico ali rožni venec) pisma, ki so jih prejemale. Začnejo jih obračati, čitati in se skoraj na ves glas smejati, kar je tiste navzoče, ki so hoteli zbrano moliti, motilo. Nazadnje so vzele v roke še različne slike, ki so šle iz roke v roko. Menda so te gospodične bolj napredne »fronte«, ki pa se ne pomika naprej proti nebesom, marveč nekam drugam.

Sv. Lenart v Slov. goricah. V nedeljo, dne 10. avgusta se vrši po pozni službi božji velik gospodarski shod okrajne kmetijske zve-

ze. O stvarnem vprašanju in o stanovki organizaciji govori tajnik Marko Kranjc, o sodelovanju in o združenem vnovčenju zdaja pa revizor Turš. Vsi, ki se zavedate velikega pomena kmetijskega stanu in njegovih težav, se udeležite polnoštevilno tega važnega shoda iz vseh župnij lenarskega okraja!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. V petek, dne 25. julija si je ogledal novo bansko cesto Sv. Benedikt — Ščavnica — Lomanoše načelnik gradbene direkcije v Ljubljani, inž. Krajec v družbi načelnika lenarskega cestnega odbora in cestnega nadzornika. Pohvalil je lepoto nove proge, ki ima le dve majhni višini, sicer pa vedno teče po ravnini. Obljubil je, da se z avgustom začne nadaljevanje gradbe, ki je že težko pričakujemo, da se vsaj zemeljska dela letos dovršijo. Pomanjkanje strokovnega osebja ter preosnova uprave sta krivi, da se delo ni prej pričelo. Ponovno prosimo, da se najprej napravi zveza v Trsteniku, da bomo lahko po celi cesti vozili, kadar bo suho.

Sv. Lovrenc v Slov. goricah. Že v zadnji številki ste poročali o smrti vzornega krščanskega moža, posestnika in dolgoletnega cerkvenega ključarja Martina Slodnjaka. K temu poročilu še dostavljamo, da se je pogreb vršil ob obilni udeležbi dne 18. julija. Pogreba se je tudi udeležil mil. g. ptujski prošt dr. Zagar, ki se je v ganljivih besedah poslovlil od rajnega. Dobri Bog naj bo blagi duši obilen plačnik ter naj tolaži vdovo in otroke. V petek, dne 25. julija, je divjala čez našo župnijo silna nevihta s točo. Mestoma je strašno uničila vinograde, ki so letos obljubljali bogato trgatve. Je pa že toča potrgala.

Sv. Trije Kralji v Slov. goricah. Romarji na Sladko goro imajo v tukajšnji cerkvi v ponedeljek, dne 11. avgusta ob 6. uri sveto mašo, v Ptuju si ogledajo vse znamenitosti, ravno tako na potu. Romarje spremlja g. župnik Gomilšek. — Marijino vnebovstetje bomo v tukajšnji romarski cerkvi obhajali po sledečem redu: V četrtek, dne 14. avgusta bo ob 4. uri pozdrav romarjev, ob 6. uri pridiga in večernice, v mraku rimska procesija z lučicami, na praznik sam rano in pozno sveto opravilo ter večernice s tremi pridigami. Romarji iz Medžimurja, Prekmurja in Slov. gorice, pridite v velikem številu v največje veselje Marijino! Ob tej priliki se vpišite v bratovščini božjega Srca Jezusovega in prečistega Srca Marijinega, ki sta v tej cerkvi cerkveno vpeljeni. Na veselo svidenje!

Mala Nedelja. Že nekaj dni naznanjajo veliki lepaki, da se vrši v nedeljo, dne 10. av-

gusta ob 3. uri popoldne v Mali Nedelji »Koncertni in gledališki večer«, ki ga priredijo člani mariborskega narodnega gledališča pod vodstvom Pavla Rasbergerja. Na sporedu so koncertne, operetne in operne arije ter veseloigre. Naj nihče ne zamudi te prireditve, kajti prišel bo vsakdo na svoj račun.

Zvab, Sv. Tomaž. Povsod se sliši, da so vremenske neizgode, toča, povodnji itd. občutno prizadele sosedne kraje ter povzročile veliko škodo ne samo v vinogradih temveč tudi na polju. Hvala Bogu, naš veseli vinski kraj Zvab je ostal dosedaj še brez vseh vremenskih neizgode. — Poslovlil se je tukaj za večno od nas daleč naokrog znani Janez Veldin v starosti 79 let. Opora je bil ne samo svojim osmerim že nedoraslim otrokom temveč vsem, kateri so ga poznali. Umrl je dne 24. julija. Pogreb pa se je vršil 27. julija ob spremstvu treh duhovnikov ter nebroj znancev in prijateljev. Dragi oče in stric, počivaj sladko in uživaj nebeški raj, katerega si zadnji čas najbolj želel.

Negova. Tužno je zapel dne 2. julija zvonček v Geratičevi kapeli in naznanil žalostno novico, da je preminula po dolgem in mučnem trpljenju dobra in obče spoštovana žena Elizabeta Geratič, posestnica v Negovskem vrhu. Pokopali smo jo v petek, dne 4. julija. Kakor je to lepo povdaril č. g. svetnik Gomilšek od Sv. Benedikta v nagrobnem govoru, je bila pokojnica izredno delavna in skrbna ter globoko verna žena in mati, ki je vzgojila svoje otroke v strogo katoliškem duhu. Bog daj dobri in vzorni materi večni mir in pokoj!

Negova. V petek, dne 4. julija tega leta smo spremljali k večnemu počitku Elizabeto Geratič, posestnico iz Negovskega vrha. Dočakala je komaj 48 let. Bila je dobra gospodinja, prava krščanska mati svojim otrokom. Zvonovi so jej milo prepevali tri dni. Žalostno je bilo slišati, kako je prepeval zvonček v domači kapelici Srca Jezusovega, ki sta jo dala postaviti. Kako je bila priljubljena, je pokazal njen pogreb, ki sta ga vodila č. g. župnika: domači in od Sv. Benedikta. Lepa hvala č. g. župniku od Sv. Benedikta!

Sv. Vid pri Ptuju. Veliko veselje nas je navdalo, ko smo vstopili v nedeljo zjutraj v našo farno cerkev sv. Vida. Ta teden smo imeli slikarje, ki so poslikali hišo božjo. Največjo hvaležnost moramo izreči vlč. g. župniku, ki se je najbolj trudil za popravilo cerkve. Slikanje, ki ga je prevzela tverška Morely iz Ptuja, je krasno izpadlo. Pričaku-

nil ni, saj primeren zagovor se vedno najde in njemu, kot plemenitašu se bo gotovo verjelo.

Stanje Monike se ni zboljšalo. Ko je prišla za nekaj časa k zavesti, je povedala, da jo je hotel grof Thurn izvesti iz vrta, ker pa se mu je ustavljala, jo je hotel siloma odvesti. Ko pa je klicala na pomoč, ji je zamašil usta, nakar se je onesvestila.

Potem pa je postala zopet nemirna, gledala je zbegano okoli sebe in kričala. Pojavili so se vsi znaki težkega obolenja živcev.

Zopet se je onesvestila, tresti jo je začela mrzlica, govorila je zmedene stvari ter venomer očeta prosila odpuščanja.

Mestni pisar je begal kakor blazen po hiši gor in dol. Globoko ga je pretresel umor, ki se je zgodil pred njegovimi očmi, velike skrbi mu je tudi delalo stanje njegove hčerke, koje moči so vidoma pojemale.

Mestni zdravnik je bil vsak dan pri Moniki, ta pa se ni zavedla več. Kar je bilo v njegovih močeh, je storil, a bila je zaman vsaka pomoč. Oče je vil od obupanja roke ter prosil Boga pomoči. Pa je bilo vse zaman. Za Moniko ni bilo rešitve. Po strašnih dnevih se je nazadnje pomirila, moči so ji opešale in v naročju obupanega

očeta, ki je rosil blede lice svojega najdražjega bitja s svetlimi solzami, je zatislila oči za vedno.

Mestni pisar je hodil prve dni kakor izgubljen po sobah, vedno in vedno mu je bil pred očmi blede obraz njegove hčere in zdelo se mu je, kakor da bi slišal njene klice. Zavest, da mu je bilo vzeto najblažje bitje, ga je potrla in ni našel več miru.

In kdo je tega kriv? To vprašanje se mu je vedno bolj vsiljevalo.

Kdo drug kakor grof Tatenbah. Saj je on privedel grofa Thurna k mestnemu sodniku, on je tudi bil v zvezi s Thurnovim načrtom, ker mu je dal na razpolago konja, da bi odvedel in onečastil njegovo hčer.

Hotel je iti h grofu Tatenbahu, da bi zahteval od njega zadoščenje, toda zvedel je, da je on takoj po onem groznem večeru odpotoval neznan kam.

Kaj bi mu tudi to pomagalo? On, navadni mestni pisar naj bi se postavil proti mogočnemu grofu Tatenbahu, ki je vladni svetnik in bogataš. Zapodil bi ga, mogoče bi ga še zaprl.

Tolažil pa se je s tem, da božji mlini meljejo počasi, a natančno. V tem je bilo za njega nekoliko pomirjenja. Pa mu je zopet stopilo vse tako

Lepe tiskovine

za trgovce, obrtnike, urade, kakor tudi večbarvne razglednice, barvotiske in druge v svojo stroko spadajoče tiskavice v latinici in cirilici

izvršuje

hitro, solidno in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila

v Mariboru

Roroška c. 5

Cekov. račun št. 10 603

Telefon interurb. št. 2113



jemo še dva nova oltarja, ki bosta krasila našo cerkev. G. mizar dela sedaj lepe stole in nujno potrebno obhajilno mizo. Tako se bo čez nekaj let zopet povzdignila naša fara do svojega cilja — lepe cerkve. V Pobrežje in Sv. Vid bo tudi napeljana elektrika, ki bo velika pridobitev za našo faro.

Gornja Radgona. Dan 25. julija je bil za trg Gornja Radgona usodepoln, kar že dolgo ni bilo. Popoldan proti peti uri so se začeli zbirati črni oblaki od severa in smo že tudi pričakovali, da ne bo nič dobrega, pa se tudi nismo varali. Po peti uri je začel pihati močen veter in kmalu nato se je vsula huda ploha, potem pa kar suha toča, ki je klestila cele četrt ure. Najbolj so prizadeli vinogradi, ki so še precej dobro kazali. V soboto po 3. uri pa nam je zvon iz šentpeterske cerkve naznanil, da je nekje ogenj. Pa se ni motil. V Podgradu pri Gederju je pogorelo gospodarsko poslopje. Kako je ogenj nastal, se natančno ne vé, govori se pa, da se je od cigaretnega odpadka povzročil ogenj. Zatorej kadiči cigaret, le malo več pazljivosti!

Ljutomer. V petek, dne 8. avgusta tega leta zvečer priredili člani narodnega gledališča v Mariboru pod vodstvom Pavla Rasbergerja v Ljutomeru »Koncertni in gledališki večer«, ki bo obsegal spored, na katerem bo vsakdo prišel na svoj račun. Sodelujejo: Stefka Fratrikova, Stjepan Ivelja, Pavel Rasberger in Franjo Tovornik.

Ljutomer. V nedeljo, dne 10. avgusta tega leta se vrši v Ljutomeru slovesna blagoslovitev in otvoritev gasilskega doma pod pokroviteljstvom g. bana dravske banovine. — Blagoslovitev izvrši prevzvišeni knezoškof dr. Karlin. Ta gasilski dom je zgradilo gasilno društvo v lastni režiji in so gasilec s pomočjo drugega prebivalstva napravili vse vožnje brezplačno. Stavbeni les je dala mestna občina iz lastnih gozdov, stavišče pa je darovala gostilničarka Vaupotič-Vreg. Dom je eden najlepših v naši državi in ima v pritličju garažo za avtomobile in brizgalne, v nadstropju pa stanovanje in dvorano za seje in zborovanja. Sredi pročelja se dviga 13 metrov visoki stolp z lepo ograjo. V zadnjih štirih letih si je to agilno gasilno društvo nabavilo dve motorni brizgalni, gasilski avto in druge gasilske potrebščine in zgradilo tudi gasilski dom, kar je vse stalo blizu pol milijona dinarjev. Naj torej nikdo ne zamudi ugodne prilike, da si ogleda 10. avgusta to lepo stavbo.

Ormož. Po dolgotrajnem in težkem trpljenju sta zapustila žalostno solzno dolino Hrčič Andrej s Hardeka in zvesta Marijina

družbenica Placev Katica iz Loperčic. Dekleta so svojo sestro v lepem številu spremljevali na zadnji poti. — Prav na hitro pa so se poslovili nekateri od svojih domačih: Murat Vincenc s Huma je še ves dan svoje smrti mlatil in čistil pšenico skupno s svojo ženo, s katero se je prijazno pogovarjal in celo šalil, tako da nihče niti slutil ni, kaj bo zvečer storil. Proti večeru se je sam končal. Zdravnik je dal izjavo, da se mu je moral omračiti um in da se je obesil v hipni zmedenosti. Bog mu bodi milostljiv! — Ročkar Marija, posestnica v Loperčicah, je bila samo par dni bolna, pa je tako nenadoma zapustila moža in sina. Bila je globokoverna in usmiljenega srca. Če je le količkaj mogla, je hodila rada k sveti maši, vedno v domačo župno cerkev, čeprav je imela drugam bližje. Celo pozimi v najhujšem mrazu in snegu, ko je imela do cerkve poldrugo uro daleč, je rada izpolnila svojo krščansko dolžnost. Kako take zveste, pobožne duše osramotijo tiste mlačneže, ki so blizu cerkve, pa pozabljajo, da so kristjani! — Triletna deklica Jaušovec Marija z Dobrove se je igrala poleg matere, ko je pripravljala obed. Kar nenkrat je izginila in utonila v domači mlaki.

Ormož. Jakobsko nedeljo smo proslavili z običajno procesijo po mestu. Pri procesiji je čvrsto igrala svetinjska godba. — Malo pred procesijo se je zgodila na cesti blizu cerkve nezgoda, ko je neko dekle z bicikljem porlo in poškodovalo uglednega moža. Ko je zadnjič nek fant nekoga podrl in poškodoval, se je hitel opravičevati, plačal globo in stroške in molčal, in je bil še vesel, da jo je tako poceni odnesel. Dekle pa se je izkazalo bolj junaško in očitalo prevrnjenemu možu, da je sam kriv nesreče. — Jakobski sejem se ni preveč obnesel. Prignanih je bilo 458 glav ali repov goveje živine, prodanih okrog 160. Seveda je bila cena nizka, ker vse čuti da bo malo krme vsled suše. Sejmarjev ali štantarjev je prišlo od blizu in daleč 188, pa so bili malo zadovoljni s kupčijo. Ob 12. uri je bilo mesto skoraj prazno, ljudje so poveli odšli domov. Le malo je bilo tistih, ki so si mogli privoščiti pečenko ali gulaž v gostilni, pa še ti so se pritoževali, da je bilo vse drago. Tokrat ni bilo kaj slišati o tatvinah. Onih ptičkov in ptičic od Čakovca ni bilo, ker so jih ob prejšnjih sejmih precej polovili in v »kocke« spravili. Tudi se ni nihče pritoževal, da bi bil kaj dosti izgubil. Nekoč pred vojno je neka ženska na ormoškem sejmu zgubila celo kravo. Kako? Denar za prodano kravico je zavezala v žepno rutico, kupila mal rudeč balonček, da naredi doma

otrokom veselje. V gneči in prerivanju pa se ji balonček izmuzne iz roke, se dvigne in plava vedno višje in višje preko Drave na hrvaško stran. Žena vpije in kriči: Ojoj, pomagajte, pomagajte, krava leti po zraku, vlovite jo... Pa »liška« je bila gluha za vse vpitje, odplavala je v zrakoplovu v neznan kraj.

Razkrižje. Pri nas je dne 25. julija padala strašna toča, kakršne ljudje že dolgo ne pomnijo. Od Ljutomera pa do Murskega Središča so polja in vinogradi preko polovice uničeni. Koruza je tako potolčena, da ni upanja, da bi bilo kaj iz nje. V pol uri je bil ves naš trud tega leta uničen. Sreča, da je bilo snopje že spravljeno!

Murska Sobota. Člani mariborskega narodnega gledališča priredili v četrtek, dne 7. avgusta tega leta zvečer v Murski Soboti »Koncertni in gledališki večer«. Sodelujejo: Stjepan Ivelja, Stefka Fratrikova, Franjo Tovornik in obenem kot vodja gostovanj Pavel Rasberger. Na sporedu so koncertne, operne in operetne arije ter kratke vasedloigre.

Radenci. Člani mariborskega narodnega gledališča: Stjepan Ivelja, Stefka Fratrikova, Franjo Tovornik in obenem kot vodja gostovanj Pavel Rasberger priredili v soboto, dne 9. avgusta tega leta zvečer v zdraviliški dvorani v Radencih »Koncertni in gledališki večer« z bogatim in zanimivim sporedom.

Kapela pri Radencih. V petek proti večeru je tukaj nepričakovano naglo umrla dobro znana gostilničarka Ana Lukovnjak. Bila je vedno vesela, smehljajočega se obraza in dobrotnega srca. Godci so bili že na potu, ki so ji šli igrati za god, ko se nenkrat raznese žalostna novica, da je Ana Lukovnjakova nenadoma umrla. Da je bila zelo priljubljena, je pričal njen pogreb, ki je bil v nedeljo popoldne ob pol 5. uri in katerega se je udeležilo veliko število ljudstva. Naj v miru počiva zraven svojih staršev!

Sv. Bolhenk pri Središču ob Dravi. Toča. V tukajšnji fari, skoroda v vseh vrhah, je v soboto, dne 19. julija ob pol 2. uri popoldne toča, ki je padala trikrat zaporedoma, napravila mnogo škoda na lepo se razvijajočem grozdju. Kar ni škodovala toča dne 19. julija, to je pa toča dne 25. julija ob četrt na pet zjutraj gotovo do povprečno polovice uničila. Tokrat je padala suha toča, debela kot orehi in je imela 3 do 5 ostrih do 2 cm dolgih rogljičev. Ni čuda, če se je našlo celo nekaj ptic, ki jih je pobila toča. — Letos se peronospora in oidij nista pojavila, pač pa uničuje toča lepe upe vinogradnikov. Obetala se je bogata trgalev, kar se tiče množine in

**Zopet nov zvezek
Karl Mayevih spisov**



izšel



namreč

II.

zvezek

„PO DVOJEM KURDISTANU“

z vsebino: V leči - iz ječe
slovj Amadijs. Cena 13 Din.

Naroča se pri

Ellevi knjigarji, Maribor

živo pred oči, da si je moral zakriti obraz. »Grozno, grozno,« tako je vzklikal v najhujši boilesti, »zakaj me je zadela ta strašna nesreča?«

Dvignil je roke proti stropu, divje pogledal ter bolestno zakričal, da je odmevalo po dvorani:

»Gorje tebi, Tatenbah, ki si morilec moje sreče, ki si mi uničil najblajše, kar sem imel na svetu. Jaz ne bom tvoj sodnik, našel boš drugega in takrat boš sprejel s svojim prijateljem vred zaslužen plačilo.«

Tajinstveno in obenem grozno so zvenele besede potrtega mestnega pisarja. Velika, prevelika je bila bol, ki je napolnjevala njegovo dušo. Ali bo povzročitelje te boilesti kmalu zadela kazen? Mestni pisar pač ni slutil, da je bil čas, ko se bo izpolnila Tatenbahova usoda, že prav blizu.

XVIII.

Izdajalčevo plačilo.

Strašno se oko mu bliska temno,
Kozarec zgrabi v srdito rokó.

Stritar.

V času, ko se vrši ta povest, je bil Maribor majhno mesto, obdano od močnega zida. Ker je

bilo mesto na važni točki prometa, ki se je premikal na vse strani, je povse naravno, da je bilo že takrat v tem mestu več gostiln. Kajpada niso bile takšne, kakršne so sedaj; bile so v prvi vrsti le za to, da so nudile popotnikom okrepčilo in skromno stanovašišče. V take gostilne so zahajali le navadni ljudje čez dan, boljša gospoda, ki je prihajala v mesto, je našla prenočišče v zasebnih hišah, s katerimi so bili potniki v zvezi. Skoraj vsak samostan je imel v Mariboru svojo hišo; tako so bile tukaj hiše solnograških škofov ter samostanov v Vetrinju, Št. Pavlu, Admontu, Reinu in Žičah.

Bilo je več takih malih gostilnic, navadno so hile točilnice pod vejo, največ v Slovenski in Cerkveni ulici.

Takrat je bila najbolj znana krčma »Pri slo-nu«, nedaleč od rotovža. Bila je to enonadstropna hiša, takrat last bogatega meščana Tomaža Rannerja.

Spodaj je bil prostor za krčmo. Od trga se je prišlo skozi vrata v precej nizek prostor z obokanim stropom. Posamezni loki oboka so delili prostor v več kotov, v katerih so stale male mize, okoli njih pa močne klopi ter okorni hrastovi stoli.

kakovosti, sedaj pa bo slaba. Rž, pšenico, oves, koruzo, krompir in vse druge sadeže za živino je poškodovala, ponekod takorekoč do tri četrtine uničila dva meseca trajajoča suša. Lepi izgledi za bodočo zimo! Pri nas bo huda za vse, posebej pa še za kruh! — Krajevni šolski odbor. Tistim, ki so radovedni, kaj je bil vzrok, da je nekaj odbornikov tukajšnjega krajevnega šolskega odbora odložilo svoje mandate, naj bo v pojasnilo sledeče pismo, ki se je poslalo sreskemu načelstvu v Ptuj: »Sresko načelstvo Ptuj. Podpisani odložijo svoja mesta kot odborniki krajevnega šolskega odbora Sv. Bolfenk na Kogu pri Središču ob Dravi. Vzrok odložitve je edini ta, da ne morejo prevzeti nobene odgovornosti za zadolžitve, ki jih je primoran storiti krajevni šolski odbor za vedno večje potrebe, oziroma večja bremena. Jože Breznik l. r., Franc Molan l. r., Peter Orešnik l. r., Ignac Vrbanič l. r.« — To pismo pove vse. Res je, da bi moralo biti to in ono, pa kaj se hoče storiti, če pa zaenkrat ne prenesajo gospodarske razmere davkoplačevalcev župnije Sv. Bolfenk večjih zadolžitve, to je isto kakor višjih doklad. Lansko leto se je morala temeljito popraviti zunaj in znotraj vse šolsko poslopje, kar je stalo nad 20.000 Din ter dolguje krajevni šolski odbor nad 17.000 Din in vse obresti. Nanovo pride stanarina in drva-učiteljstva in drugo. Dosedajni letni proračun je znašal nekaj nad 20.000 Din — v prihodnje pa bo moral znašati leto 50.000 Din, če se bo hotelo ugoditi vsaj najnujnejšim zahtevam. To objavi podpisani na lastno odgovornost! — Jože Breznik.

Loperčice pri Ormožu. Tukajšnji daleč po svetu znan ugledni posestnik in umetni mlinar g. Peter Zadravec je slavil v nedeljo, dne 3. avgusta tega leta v Ormožu pri svojem sinu industrijalcu 80 letnico svoje starosti. Jubilant je za svoja leta spreten v svojem mlinu, na posestvu, v občini, dalje kot požarnik in vodja domačinov rojakov na razna božja pota neutrudljiv. Bil je osem let v Ameriki — St. Antonio-Texas — zaposlen kot umetni mlinar, da si je zboljšal svoje premoženje. Vračaje se leta 1896 je potoval v Rim, se tam priporočil ljubemu Bogu za zdravje in srečo. Prinesel je učencem na Humu, svojcem in dragim od tam rožne vence in iz Amerike lepe spomine. Bog ga naj ohrani med svojci še mnogo let!

Laporje. Hud vihar je razsajal dne 24. julija po studeniški in laporski župniji. Podiral je ostrve z žitom in povzročil veliko škodo. Drugi dan, dne 25. julija okoli 5. uri popoldne so se nagloma zbrali oblaki od juga in je parkrat zagrmelo. Strela je treščila v prostore s pšenico pri Janezu Vouku na Verholah v župniji Laporje. K sreči so prihiteli sosedovi mlatiči na pomoč, da se je ogenj omejil. Zgorelo je čez 18 kop lepe pšenice, ki je bila težko pridelana po naših bregovih, kjer je slabjša zemlja in zahteva veliko dela in truda.

Šmartno ob Paki. V torek, dne 29. julija tega leta je umrl v Rečici ob Paki ugledni in daleč na okoli znani posestnik in trgovec z lesom g. Josip Meklav, star 70 let. Blagi pokojnik je bolehal že dalje časa na hudi notranji bolezni. Bil je svoječasno dalje časa občinski odbornik in svetovalec. Pogreb prekmalu umrlega se je vršil v četrtek, dne 31. julija ob 10. uri dopoldne. Naj v miru počiva!

Vitanje. Otožno, turobno so zvonili zvono-vi treh cerkva, ko smo preteklo nedeljo položili k večnemu počitku truplo spoštovanega moža Franca Skok, posestnika v Spodnjem Breznu. Bil je skrben družinski oče in varčen gospodar in je tekom let precej povečal svoje posestvo. Poleg tega je bil mariskaj v svojem življenju. Kjer je bilo treba zastaviti vplivno besedo, so njega klicali. Bil je več let župan in je kot tak umrl. Dalje časa je bil načelnik krajevnega šolskega sveta, bil je v odboru tukajšnje kmečke posojilnice ves

čas od njene ustanovitve. Čez 20 let je bil cerkveni ključar župne cerkve in ko so isti pred štirimi leti nabavili nove zvonove, jim je kumoval in za nje prispeval tudi precejšnjo vsoto. Poleg tega je bil vsakemu v pomoč z dobrim svetom in je tudi dejanski rad pomagal, ako ga je kdo prosil. Nosil je v sebi kal krute bolezni cel dve leti. Bil je dvakrat v bolnici, a ni bilo pomoči. Usmiljeni Bog mu bodi dobri plačnik!

Sv. Mihael pri Šoštanju. Kar se tiče slavnosti na Skornem o priliki blagoslovitve novih zvonov, je izvršil vse obrede domači g. župnik. Slavnost v Družmirju se je vršila na prostem v vasi Družmirje in lepo uspela. Pri obeh slavnostih je svirala godba Zarija. Slavnost nove maše se je vršila na prostem poleg farne cerkve sv. Mihaela, ker bi sicer bilo pretesno za takšen naval, kakor je tudi v Šoštanju redko kedaj. Pripomniti še pa moram, da novomašnika iz Šoštanja že ni bilo celih 300 let.

Griže. Tukaj je umrla dne 26. julija Marija Verbič, žena delavca, v starosti 29 let. Zivljenje ji je upihnila zavrtna jetika. Zapuščala moža in pet malih otrok v starosti od 3 do 10 let. Najmlajšemu je bil Nj. Vel. kralj Aleksander I. krstni botev.

Gotovlje. V nedeljo, dne 27. julija tega leta je bil za župnijo Gotovlje veselja dan. Ne samo, da smo praznovali spomin na zlato mašo ljubljenege vladike knezoškofa lavantinskega, obhajali smo tudi štiridesetletnico mašništva našega čislanege župnika, sedaj duhovnega svetnika č. g. Roberta Vavčavik. Že jutraj ob 6. uri je bila slovesna služba božja z zahvalno pesmijo. Po sveti maši se je blagoslovila krasna podoba sv. Terezije Deteta Jezusa, katero so v spomin 40 letnice našega jublanta cerkvi darovale gotoveljske gospodinjice. Zvečer pa je našega jublanta presenetila tajno pripravljena podoknica. — Občinski odbor občine Gotovlje je namreč ob priliki 40 letnice imenoval č. g. Roberta Vavčavik za njegove velike zasluge na prosvetnem in gospodarskem polju častnim članom občine Gotovlje. V to svrhu se mu je izročila krasna častna diploma, katero je mojsterstvo izgotovil g. Benčan, vpokojeni zasebni uradnik v Celju. Vse se je pripravilo nekako skrivnostno in tajno brez vednosti č. g. jublanta. Po dogovoru se je točno ob pol 20. uri postavil pred župniščem že poprej doma skrbno pripravljen slavalok, ki je bil v petih minutah gotov. Ko se je ostavil pred slavalok domači mešani in moški pevski zbor, je prikorakal korporativno zbrani občinski odbor in enako polnočestevito zbrano domače gasilno društvo z lampijoni in bakljami. Postavili so se v lep red pred župniščem in na dano znamenje so začeli pokati v ozadju moždarji in mešani pevski zbor je zapel Volaričovo »Poziv k petju« in Aljažovo »Ptičkovo tolažbo«. Nato je zapel moški zbor veličastno Zupanovo »Slavnostno pesem«. Jubilant je nastopil ves iznenaden. Nagovoril ga je g. župan Andrej Antloga, kateri mu čestita k 40 letnici, naznani sklep o imenovanju za častnega občana ter mu izroči častno diplomu. Občinski odbornik in cerkveni ključar Ivan Kuder mu čestita na imenovanju duhovnim svetnikom. Slavnostni govornik staveni mojster g. Vinko Jordan pa mu čestita v imenu vse občine in župnije, vseh družtev, pevcev in pevk in v imenu zbrane množice ter proslavlja njegove velike zasluge za občino in splošno za slovenski narod. Izvajal je v nadaljnjem govoru jako pomenljivo, da kakor nekaj solunska brata sv. Cirila in Metoda, je božja previdnost poslala tudi njega iz daljne Češke k nam oznanjevat večne resnice in pot v večno zveličanje. Po nastopu pevke Gortek Antonije, katera mu je izročila s čestitkami šopek cvetlic se je č. g. duhovni svetnik iskreno zahvalil za izražene mu čestitke z obljubo, da bo zanaprej deloval s podvojeno silo v dobrobit občine in župnije. Moški zbor je še zapel mogočno »Slo-

vansko pesem«. Razšli smo se z mislijo slavnostnega govornika, da le On, ki je nad nami, piše vsa dela v knjigo življenja ter da bo stoteren plačnik. Jubilantu in vsem udeležencem pa kličemo in želimo: Na svidenje, če Bog da, čez deset let pri zlati sveti maši!

Gornja Ponikva. V predzadnjem »Slov. Gospodarju« sem čital dopis iz Gornje Ponikve. Gospodu dopisniku niso vse razmere dobro znane. Cesta pod Peklom ne spada pod našo župnijo, ampak v Sv. Peter v Sav. dolini. Zato tudi Ponkavljeni ne trpinčijo živine po tej cesti, zato tudi ne zabijajo kamenja po tej cesti. Saj imamo drugje lepšo cesto na našo Ponikvo. Dobernski letoviščarji imajo pa tudi lepšo okrajno cesto na Ponikvo nego čez Pekl. — Hmeljske nasade smo precej skrčili; zato so tudi dobro obdelani, saj so skoro najlepši v Savinjski dolini. Vsled tega imamo vedno dobre kupce, ker je zmira prvo vrsten. — Na željo č. g. župnika imamo skupno sveto obhajilo: prvo nedeljo v mesecu možje, drugo fantje, tretjo žene, četrto dekleta. Večina fantov in deklet je v Marijini družbi, možje v Apostolstvu mož, drugač pa večina v prosvetnem društvu. — Letina pri nas je srednje dobra, neurje je tudi nas parkrat obiskalo. V noči od 1. do 2. julija je udarila strela v hišo in svinjak posestnika Josipa Pečnik. — Vinogradi nam dobro obetajo, pa žalibog imamo šmarnico in izahelo, ker pač nimamo lege za žlahtne trte; kateri pa imajo solčno lego, imajo tudi žlahtno vince kot so Grče in vrhe. Šmarnica pri nas ne zraste tako hudobna, pretepa in sovraštva pri nas ni. Zato pa imamo vsak mesec kako lepo igro, ki se jo naučijo naši vrli fantje in dekleta in nam predstavljajo mnogo lepega in zanimivega. Mi podpiramo naša društva.

Ponikva ob južni železnici. Pretečeno nedeljo smo obhajali na Dobovem pri Antonu Zdoškcu, po domače Hriberšek, lepo domačo slavnost posvetitve družine presv. Srcu Jezusovemu. Slovesnost je povzdignila navzočnost domače hčerke č. sestre Serafine in Maribora. Obenem smo nazdravili preč. g. svetniku Ant. Kocipru k njegovemu zaslužnemu odlikovanju. Bog mu daj krepkega zdravja še za dolga leta v naši sredini!

Kostrivnica. Za Kostrivničane ostane v trajno lepem spominu farni patrocinij ali žegnanska nedelja, dne 27. julija tega leta. Po navadi svojih prednikov so tudi letos prišli romarji s slovite romarski božje poti Ptujске gore s tamošnjim g. župnikom na čelu, da se priporočijo Materi božji Poljski, ki jo bratski Poljski narod slavi v Čenstohovi, ki je Poljakom to, kar je Francozom Lurd. Patrocinij 27. julija ostane za Kostrivničane zgodovinski dan, ker ta dan se je zacelila rana, ki nam jo je zadala svetovna vojna, ko nam je ugrabila zvonove. Sedaj imamo zopet popolno zvonjenje. Zvon, ki je še manjkal, smo dobili letos na lepo nedeljo. Ob prisotnosti župljanov, ki so se zbrali v obilnem številu ter okoličanov, je zvon blagoslovil domači g. župnik J. Slavič. G. prof. Kovačič pa je pridigoval o pomenu zvonjenja. Po službi božji je bil zvon potegnjen v zvonik in nato se je kmalu oglašil z lepo donečim glasom v čast presv. Srcu Jezusovemu in sv. Jožefu.

Buče. Več let smo bili, hvala Bogu, obvarovani večjih nezdod. Letos pa so nas zadelo razne nesreče. V soboto, dne 19. julija zvečer je prihrumela nad našo lepo, po izvrstni vinski kapljici daleč okrog znano Bučko gorco huda nevihta s točo, ki je napravila veliko škodo. Dosegla je tudi del Peclja in pa Vin-dol, Zdole itd. — Na binkošno soboto popoldne je zgorela hiša in zraven postavljen hlev, last Antona Jug. Ogenj se je tako naglo razširil na celo poslopje, da ni bilo mogoče več rešiti lepih mladih volov, ki so bili v hlevu, ampak so v strašnih mukah zgoreli. Občutno je prizadeta tudi sestra lastnika, ki je stanovala v tej hiši in ji je zgorelo vse pohištvo in vsa obleka. — V pondeljek, dne 28.

julija ob 7. uri zjutraj pa se je zopet žalostno oglašil naš veliki zvon in klical na pomoč. Onstran Peclja se je dvigal gost črni dim in nam pričal, da mora biti v Selah strašen požar. In res! Štiri poslopja Franca Jurak so bila v 10 minutah v plamenih. Zgorelo je seno, žito, katero so mislili drugi dan mlatiti in veliko perutnine. Vole in eno tele ter svinje so k sreči rešili, druga živina pa je bila na paši. Požrtvovalnim gasilcem iz Polja, Buč itd. ter drugim sosedom se je zahvaliti, da ni pogorela tudi hiša in domačija Antona Amon. Skodo cenijo na stotisoče, zavarovalnica pa je majhna.

Buče. V nedeljo, dne 27. julija se je poročila gđc. Angela Vah, trgovska pomočnica z g. Krajnc Henrikom, krojaškim mojstrom v Zagrebu. Bilo srečno!

Sv. Križ pri Rogški Slatini. Solar utonil. Dne 2. avgusta se je šel voziti na neko staro desko v tukajšnji zdraviliški ribnik učenec 1. razreda Gabriel Toman. Nenadoma je ponesrečil in že je bil pod vodo. Takojšnja rešitev ni nič pomagala, ker se je pri nesreči fantek zelo prestrašil in ga je zadela kap. Bil je takoj mrtev. Otrokovi starši zelo žalujejo, ker je bil to sin edinec slatinskega delavca Tomana.

Marija Gradec pri Leškem. Pri posestniku Matevžu Knez, po domače Oblaku, v vasi Selo župnije Sv. Miklavž nad Laškim so v petek, dne 11. julija mlatili ječmen. Mlatili so s strojem, katerega so gonili voli. Drog pri geplju se je zlomil in je udaril 17 letnega sina Matevža po trebuhu tako nesrečno, da so ga morali prepeljati v celjsko bolnico, kjer pa je v torek, dne 15. julija umrl. Mrtvega so pripeljali domov, kjer je bil v četrtek dne 17. julija pokopan na župnijskem pokopališču. Rajni je bil zelo priden mladenič in mirnega značaja. Svetila mu večna luč ugledni rodbini pa naše iskreno sožalje! — Druga nesreča v naši občini pa se je pripetila v noči od 23. do 24. julija. Pogorelo je gospodarsko poslopje posestnika Knapiča v Brnilih pri Mariji Gradu.

Prvovrstna. namizna jabolka in prešno sadje

kupi vsako množino po najboljših dnevnih cenah
Eksportna družba Mathels, Suppanz in drug.
Maribor, Cvetlična ulica 18.

Iščemo prodajalce po deleži, za posnemalnike, brzoparilnike, pletilne stroje, kolesa itd. (tudi za postranski zaslužek). »Tehna« družba, Ljubljana, Mestni trg 25/I. 944

Pozor kmetje! Pričela se je nova žitna sezona, zato vas opozarjam, da bodete najbolje zamenjali po starih običajih v nekdanjem Reiserjevem mlinu v Pekrah, ki je sedaj popolnoma prenovljen in v popolnem obratu. Postregel vas bo nekdanji nadmlinar g. Bikošek. Najvljudneje se priporoča Peter Jelenc. 944

Prodajam štiri orale rodovitne zemlje, primerne kot stavbišče v ravni legi in pol orala vinograda. Naslov v upravi lista. 948

Vinčar s petimi delavnimi močmi se sprejme za posestvo Orosel v Bresternici. Vprašati pri dr. Schmiderer, Maribor, Koroška cesta 28. 949

Vinčar z dvema ali tremi delavci brez otrok se sprejme. Naslov v upravi lista. 952

Pozor! Telefon 25-81. **Pozor!** Namizna jabolka in obrane slive kupuje dnevno vsako množino Štajerska sadjarska zadruga, Maribor, Miklošičeva ulica 2, proti takojšnjemu plačilu. Sadjarji, dobavljajte Vaše sadje naši zadrugi! 953

Razpisano je mesto organista v Smarju pri Jelšah. Obrtniki imajo prednost. 915

Lepo posestvo se proda pol ure od Maribora čez pet oralov. Ivan Ribič, Počehova pri Mariboru. 947

3prejemem učenko 15 do 16 let staro, poštenih staršev v trgovino z mešanim blagom, obenem tudi gostilna, tisto, ki ima veselje do dela. Ponudbe lastnoročno pisane na Anton Meglič, trgovec, Gornji Dolič, pošta Mislinje. 941

Hranilnica in posejilnica v Črni r. z. z. n. z. vabi svoje člane k običnemu zboru dne 15. avgusta ob 15. uri z običajnim sporedom. V slučaju nesklepnosti bo pol ure pozneje občni zbor ob vsaki udeležbi z istim sporedom. Odbor. 946



Ime »Maksim« bodi vsakemu dobro znano. To je najnovejša Dittmar-jeva petrolejska olinska svetiljka, katera vaše prostore krasno razsvetli in potroši 95% zraka in samo 5% petroleja, to je 1 liter v 16 urah pri jakosti svetlobe do 300 sveč. Varujte se manj vrednega izdelka, ki se vam ga vsiljuje in pazite skrbno na znamko »Maksima«.

Glavno zastopstvo za Jugoslavijo
JOSIP KOSTANJSEK, CELJE,
Vodnikova ulica 9.
(Sprejmejo se agilni krajevni zastopniki.)

Maxim

Iščejo se
provizijski nakupovalci
za rano in pozno sadje. — Ponudbe na 951

Eksportna družba Mathels, Suppanz in drug.
Maribor, Cvetlična ulica 18.



ZA NAŠO DECO

SRAJCA SREČNEGA ČLOVEKA.
(Pravljica.)

Pred davnim, davnim časom je živel kralj, ki je svojo soprogo kraljico nad vse ljubil. Bila mu je solnčni žarek v življenju. Kadar je bil kralj slabe volje, mu je igrala vesele pesmi ter se smejala toliko časa, dokler kralj ni bil zopet vesel.

Ali kraljica je nagloma umrla. Kralj od srčne bolečine ni vedel, kaj bi storil. Ves svet se mu je zdel temen in pust, kakor da bi bilo ugasnilo solnce. Dvorjani so se bali, da se ne bi vladarju omračil um, zato so poklicali najboljše in najspretnейše zdravnike celega kraljestva. Vsa sredstva niso zalegla nič. Nazadnje je dal star zdravnik dvorjanom tale nasvet: »Poiščite človeka, ki je popolnoma

srečen. Njegovo srajco naj nosi kralj samo eno noč — in žalost ga bo minila. Ne samo to! Vse življenje bo ostal napram solzam in žalosti sveta ravnodušen!«

Tedaj se je začelo iskanje. Kje naj bi bil tisti srečnik? Vsakdo, ki so ga vprašali, je pač nosil svoje križe in težave, povsem srečnega človeka ni bilo najti.

Nekega dne je prikorakal po beli cesti potujoč mlinarski pomočnik. Pel si je, nositi ni imel dosti in sreča mu je kar sijala iz oči. Vprašali so ga, ali je srečen. Priklonil se je ter rekel: »Seveda! Kot mlinar se potikam po daljnem svetu. Grem kamor mi srce želi, in ostanem v enem kraju, dokler le hočem. Zdrav sem, za denar dosti ne maram — kaj mi še manjka?«

Dvorjanom se je kar kamen odvalil s srca. Popotnika so začeli po vrsti objemati, da je bil ves začuden nad toliko prijaznostjo. »Ali hočeš prepustiti našemu kralju svojo srajco samo za eno noč? Zelo bogato te bomo nagradili za to uslugo!« Fant je nekaj časa gledal, potem pa je s smehom zaklical: Mojo srajco hočete? Jaz sploh nimam srajce! Dvorjani so osupnili, saj so jim vsi upi splavali po vodi. Zdaj so bili s svojim delom tam, kakor prej.

Popotnik pa se je pojoč podal dalje po svetu, a dvorjani še iščejo človeka, ki bi bil popolnoma srečen.

STRAH IMA VELIKE OČI.

Ta pregovor je splošno znan, vsi narodi ga poznajo v tej ali drugi obliki. Sami ste že izkusili, da se zlasti ponoči vidijo vse mogoče reči, katerih kar nič ni, če zasveti luč ali pa če si jih ogledamo po dnevi. »Strah je votel, okoli ga pa nič ni«, pravi drug pregovor in narodne pravljice so polne dogodkov, kako je neustrašen mladenič premagal vse težave.

Sloviti danski pravljicar Andersen pripoveduje o malem fantku, ki se je hotel učiti plezanja. Nikakor mu ni šlo od rok. Če se je spravil na kako drevo, ni prišel dalje ko do prvih vej, tako da do najlepših jabolk ni došel. Tedaj se je pritožil domačemu mačku in ta mu je obljubil, da ga bo naučil plezanja. Kot prvo in edino pravilo si je moral deček zapomniti: »Ne boj se, da bi padel in ne boš padel!« Tega pravila se je oprijel in je postal najdrznejši hribolazec cele domovine. Pravljica sicer, ali nauk je resničen.

Spominjate se gotovo tudi tiste pri nas razširjene povesti, kako je hotela neka dekla pokazati svojo korajžo in kako je pri tem našla smrt. Pri »kožuhanju« koruze so fantje predhacivali dekletom, da si nobena ne bi upala sredi noči na pokopališče. Ena izmed deklet je trdila, da je ni strah in da se poda takoj tja. Kot dokaz, da je res bila tam, je vzela s seboj majhen lesen količ ter je izjavila, da ga bo zasadila na pokopališču kje v zemljo. Odklila je, dolgo je ni bilo nazaj. Naposled jo je šla cela družba iskat. Našli so jo mrtvo na pokopališču. Kol je bila zasadila v zemljo ali tako, da si je nevede pripela tudi konec predpasnika v zemljo. Ko se je hotela dvigniti, ni šlo. Prešnil jo je grozen strah, zdelo se ji je, da je nevidne roke vlečejo k tlom in od strahu ji je počilo srce. To je dokaz, kako strah vpliva na človeka, kako ga preslepi in prevzame.

Neka perzijska povestica pripoveduje, da se je nekoč perzijski modrijan Hafis sprehajal pred mestnimi vrati. Proti večeru je videl na konju prihajati staro ženo, v kateri je v svojo nepopisno grozo spoznal kugo. Vprašal jo je: »Kam, nesrečna žena?« — »Imam naročilo, da grem v tole mesto ter pomorim 50 ljudi.«

Res se je pojavila kuga v mestu ter je začela svoje strašno delo. Ljudi je umrlo na tisoče.

Čez nekaj je stal časa Hafis ves potrt in žalosten pred mestnimi vrati, kar vidi odhajati kugo na istem konju. »Kako si me prevarila, nesrečna žena! Rekla si, da jih mo-